

Argument rządu włoskiego, zgodnie z którym wskazane wspólnotowe środki nie gwarantują prześledzenia pochodzenia mięsa jest zdaniem Komisji pozbawiony znaczenia, gdyż środki te mają właśnie zapobiegać wprowadzeniu na terytorium Wspólnoty mięsa pochodzącego z państw trzecich, w których pojawiły się ogniska ptasiej grypy. Środki te wywołują zatem skutki na etapie poprzedzającym sprzedaż, do której odnosi się włoski środek, właśnie w celu uniknięcia, aby mięso pochodzące z państw trzecich, w których pojawiły się ogniska ptasiej grypy mogło zostać przywiezione do Wspólnoty. Ponadto Wspólnota przyjęła również środki gwarantujące odseparowanie ognisk ptasiej grypy, mogących pojawić się na jej terytorium, w celu uniknięcia jakiegokolwiek ryzyka zakażenia. We Wspólnocie Europejskiej zostały również przyjęte liczne środki weterynaryjne w celu zapobieżenia przenoszeniu się wirusa z dzikiego ptactwa na drób w regionach, w których zauważono chore ptaki i w celu powstrzymania ewentualnej epidemii u drobiu.

Rząd włoski w celu uzasadnienia obowiązku wprowadzonego przez sporne zarządzenie powołuje się następnie na rozporządzenie nr 1760/2000 (*), które ustanowiło system śledzenia pochodzenia wołowiny i wprowadziło obowiązek etykietowania dotyczący pochodzenia mięsa.

Komisja zauważa jednak, że rozporządzenie to w odróżnieniu od omawianego zarządzenia, zostało przyjęte na szczeblu wspólnotowym i że nie chodzi o akt krajowy, a zatem jednostronny, mogący stwarzać przeszkody w handlu. Ponadto skuteczność systemu wprowadzonego rozporządzeniem nr 1760/2000 nie jest oparta wyłącznie na mechanizmie oznaczania pochodzenia produktu, jak jest to w przypadku włoskiego zarządzenia w odniesieniu do mięsa drobiowego, ale na połączeniu wielu elementów obejmujących system identyfikacji i rejestracji zwierząt.

Jeśli chodzi o argument rządu włoskiego uzasadniający środek na podstawie zasady ostrożności, z uwagi na fakt, że Komisja nie wykazała braku wątpliwości naukowych dotyczących sposobu przenoszenia wirusa na człowieka, Komisja zauważa, zgodnie z orzecznictwem sądów wspólnotowych, iż dane naukowe, na które powołuje się rząd włoski w odpowiedzi na uzasadnioną opinię nie dostarczają dowodu co do rzeczywistych wątpliwości naukowych w tym przedmiocie. Zgodnie z orzecznictwem sądów wspólnotowych to do władz krajowych należy wykazanie wątpliwości naukowych uzasadniających przyjęcie krajowych środków na podstawie zasady ostrożności, a nie do Komisji wykazanie braku wątpliwości naukowych, jak sugeruje rząd włoski w odpowiedzi na uzasadnioną opinię.

Przyznając nawet, w odniesieniu do ograniczonej hipotezy przenoszenia wirusa z zarażonego drobiu na zwierzęta domowe w ogóle, a w szczególności na koty, że rząd włoski wykazał wystę-

powanie rzeczywistych wątpliwości naukowych na podstawie dokumentów Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) i Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, przywołanych w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, Komisja uważa jednak, iż zasada ostrożności, stanowiąca uzasadnienie omawianego zarządzenia, jest niewspółmierna i zatem nieproporcjonalna do celu, jakim jest ochrona zdrowia zwierząt, gdyż szereg środków mających ten sam cel został przyjęty na szczeblu wspólnotowym.

Wreszcie art. 5 ust. 3 lit. e) i art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu do dnia 30 czerwca 2008 r., a następnie od dnia 1 lipca 2008 r., art. 5 ust. 4 lit. e) i art. 5 ust. 5 rozporządzenia Komisji nr 543/2008 ustanawiają obowiązek oznaczenia pochodzenia mięsa drobiowego wyłącznie w odniesieniu do drobiu pochodzącego z państw trzecich. Rząd włoski nie zakwestionował tego argumentu.

(¹) Dz.U. L 109, s. 29.

(²) Dz.U. L 173, s. 1.

(³) Dz.U. L 157, s. 46.

(⁴) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z 17.7.2000. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 2004, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 3 lipca 2008 r. — Attanasio Group Srl przeciwko Comune di Carbognano

(Sprawa C-384/08)

(2008/C 301/31)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Attanasio Group Srl

Strona pozwana: Comune di Carbognano

Pytania prejudycjalne

Czy włoskie przepisy regionalne i krajowe ustanawiające wymóg zachowania minimalnych odległości między drogowymi stacjami paliw, a w szczególności art. 13 ustawy regionu Lacjum, znajdujący zastosowanie w sprawie zawisłej przed sądem i mający znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, a także odnośne przepisy prawa krajowego (decreto legislativo nr 32/1198 z późniejszymi zmianami, ustawa nr 57/2001 oraz decreto ministeriale z dnia 31 października 2001 r.), w zakresie w jakim dopuszczają bądź w każdym razie nie zabraniają ustanowienia minimalnych odległości między drogowymi stacjami paliw we wspomnianym art. 13, w ramach wykonywania kompetencji należących do państwa włoskiego, są zgodne z prawem wspólnotowym a w szczególności z art. 43, 48, 49 i 56 traktatu WE oraz ze wspólnotowymi zasadami konkurencji gospodarczej i niedyskryminacji zawartymi w tym traktacie, tak jak przedstawiono w uzasadnieniu?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 9 lipca 2008 r. w sprawie T-70/06 Audi AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 września 2008 r. przez Audi AG

(Sprawa C-398/08 P)

(2008/C 301/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Audi AG (przedstawiciele: adwokaci S. O. Gillert i dr F. Schiwiek)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie R 237/2005-2 w zakresie, w jakim odwołanie od decyzji eksperta zostało częściowo oddalone;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania przed Trybunałem, Sądem Pierwszej Instancji i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94: Sąd, podobnie jak wcześniej Izba Odwoławcza, nie dokonał wystarczających ustaleń w zakresie każdorazowo omawianego właściwego kręgu odbiorców. Z uwagi na wielość towarów i usług oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym całościowe podejście nie jest dopuszczalne.

Przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego Sąd zastosował ponadto zbyt surowe kryterium. Sąd nie uwzględnił, że również tak zwane slogany reklamowe mogą stanowić słowne znaki towarowe. Natomiast Sąd już z uwagi na fakt, że jego zdaniem w przypadku zgłoszonego znaku towarowego „Vorsprung durch Technik” mamy do czynienia ze sloganem reklamowym, zastosował surowsze wymogi dla stwierdzenia istnienia charakteru odróżniającego.

Naruszenie art. 63 rozporządzenia Rady nr 40/94: Sąd winien ograniczyć się do dokonania weryfikacji decyzji Izby Odwoławczej. Podnoszone przez strony nowe okoliczności faktyczne, które nie były przedmiotem decyzji Izby Odwoławczej, nie powinny być ani zostać dopuszczone przez Sąd, ani też uwzględnione w dokonywanej przez niego ocenie. Przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego Sąd powołał się jednak na dokument załączony przez pozwanego dopiero do odpowiedzi na skargę. Stwierdzenie, że zgłoszony znak towarowy „Vorsprung durch Technik” nie wykazuje charakteru odróżniającego, zostało w decydującym stopniu oparte na treści tego dokumentu i dokonanej przez Sąd ocenie tej treści.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 lipca 2008 r. w sprawie T-266/02 Deutsche Post AG, popieranej przez Republikę Federalną Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (BIEK) i UPS Europe NV/SA, wniesione w dniu 15 września 2008 r. (faks: 12 września 2008 r.) przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-399/08 P)

(2008/C 301/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuzschitz, J. Flett, B. Martenczuk, pełnomocnicy)